

SA MINIATUURPERD –

RASSTANDAARD.

'n Rasstandaard is die ideale standaard waarna daar in 'n perfekte Miniatuurperd na gestreef word.

TEELDOELWIT; Om die kleinste moontlike perfekte miniatuurperd te teel met geen spesifieke ras of tipe perd as die standaard waarop die klem sal wees nie.

ALGEMENE INDRUK; Die Suid-Afrikaanse Miniatuurperd is 'n opvallende, klein, goed gebalanseerde perd wat dieselfde konformasie verhoudinge sal vertoon as ander volgrootte ligte perderasse wanneer enige verwysing na grootte verwyder sou word. Die merries vertoon verfyning en vroulike eienskappe. Die volwasse hingste moet manhaftig en manlik vertoon. Die algemene indruk moet een wees van 'n gebalanseerde individu, ongeag die grootte van die perd met simmetrie, krag, behendigheid en wakkerheid. Die beweging moet sterk, natuurlik en atleties wees. Wanneer die perd beweeg, sal die perd atleties vertoon, soos gedemonstreer deur die soepelheid van die skouers wat verleng word na die voorarms en knieë, terwyl die agterkwart aktief onder die perd aangewend word, met vloeiende artikulasie van die hakke. Tydens beoordeling, indien alle faktore gelyk is, moet voorkeur gegee word aan die kleiner perd, maar nooit as 'n kompromis teenoor die korrekte rassoort, algehele samestelling en *vloeiende beweging* van die perd slegs vir grootte alleenlik.

TEMPERAMENT; Temperament word weerspieël in persoonlikheid en gedrag. Die Suid Afrikaanse Miniatuurperd is intelligent, saggeaard, weetgierig, verstandig, gewillig om saam te werk en maklik om op te lei.

GROOTTE; Word gemeet op die hoogste punt van die skof, 'n volwasse perd (5 jaar en ouer) mag nie 95cm oorskrei nie vir beide merrie en hingste. Perde jonger as 3 jaar oud en reunperde moet voldoen aan die hoogte vereistes soos uiteengesit in die skoureëls.

KLEUR; Enige kleurmerke of velpatrone, asook oogkleure is eweneens aanvaarbaar by die SA Miniatuurperd.

KOP; Die kop is vleiend vir die oog, driehoekig in vorm en relatief klein in verhouding tot die lengte van die nek en die lyf. Die algehele indruk van die kop moet fyn besnede wees met unieke eienskappe wat die geslag van die perd weerspieël. Die voorkop is breed met groot, ekspressiewe prominente oë. Die oë is wyd uitmekaar en is ongeveer 1/3 geplaas van die afmetings van die basis van die ore tot die bek van die perd. Die afstand tussen die bek en die oë is relatief kort. 'n Profiel kan reguit wees of effe konkaaf onder die oë, wat in die neusgate invloei, alles op 'n klein verfynde bek.

BYT: Wanneer van die kant af gesien word, moet die raakpunt van die middelste snytande gelyk en opmekaar wees. 'n Effe deviasie, nie meer as die breedte van die tand oppervlakte nie, is toegelaat by merries en 'n halwe tand oppervlakte by hingste. Die akkuraatheid van die byt mag varieer volgens ouderdom. Soos die voorste maaltande en die agterste maaltande gevestig raak, mag die gelid van die kaak varieer gedurende hierdie proses. Bondeling van tande, indien dit nie baie ernstig is nie, is toelaatbaar met dien verstande dat dit nie die byt van die perd nadelig beïnvloed nie.

ORE: Die ore is relatief wyd geplaas op die bopunt van die kop en word wakker gedra. Hulle is medium in lengte, goed gevorm met fyn gepunte oorpunte wat na mekaar toe indraai, in verhouding tot die kop met oplettende beweeglikheid.

NEK: Die nek is geplaas op 'n goeie skuins skouer, wat begin hoog bokant die punt van die skouer en wat in die skof invloei. Hierdie moet die indruk skep van die nek wat bo-op die skof geplaas is in stede van voor die skof. Hierdie slanke nek is effe geboë wat 'n effe konvekse buiging veroorsaak vanaf die basis van die ore na die skof toe, die lengte is in verhouding tot die lyf met die boonste lyn van die nek aansienlik langer as die onderlyn van die nek. Die lengte van die nek moet in verhouding wees tot die grootte van die perd. Die nek/keelaanhegting moet vry en skoon wees met voldoende spasie vir die lugpyp en slukderm (hierdie area mag nooit grof wees nie) wat steeds fleksie van die bopunt van die skedel toelaat sonder om te interveer met normale asemhaling.

SKOUERS: Die skouers moet duidelik gedefinieerd wees met 'n lang, skuins aanhegting (45-50 grade), wat 'n vry vloeiende aksie toelaat tesame met 'n wakker, kop omhoogde nekhouding.

DIE VOORKWARTE: Ledemate moet fyner beenstruktuur hê met goed gespierde voorarms. Voorbene moet onder die skouer geplaas wees (loodreg). Die ideale helling van die koot en hoewe is 45 grade.

LIGGAAM : Die toplyn wat op die hoogste punt van die skof begin het 'n kort rug, kort lendene wat breed is en vloei na 'n diep flank met ribbebene wat agter na die flank gedraai is. Die toplyn vloei van die lendene na 'n lang, effe geronde, goed bespiede kruis en is glad en gerond op die heup. Die stert is goed geplaas, nie te hoog of te laag nie. Die onderlyn van die lyf moet lank wees maar nie opgetrek in die lieste nie. Met volwassensheid moet die kruis nie hoër as die skof wees nie. Die bors is van medium breedte, met gedefinieerde spierontwikkeling en voldoende diepte. Die lengte van die voorbene (elmoog tot grond) moet langer wees as die diepte van die liggaam (elmoog tot skof). Die lengte van die liggaam moet dieselfde lengte was as die lengte van die voorkwart en die lengte van die agterkwart, elke gedeelte ongeveer 'n derde van die totale lengte van die perd.

DIE AGTERKWART : Goeie heup koppeling met sterk lende, goed geronde agterkwart en goed gespierde bobene en skenkels. Fyner gebeende agter pypbene en kote. Hakke en agter pypbene moet parallel wees wanneer van agter beskou. (GEEN KOEIHAKKE, GEBOË HAKKE). Die stert is hoog geplaas en word wakker en goed gedra.

BENE : Die bene moet langer vertoon as wat die liggaam diep is, steeds proporsioneel in 'n volwasse perd. Die bene moet 'n voorkoms hê van genoegsame substans tesame met verfyning. Die bene is struktureel korrek en loop parallel wanneer dit van voor en agter gesien word met die hoewe wat reguit na vore wys. Die kote het voldoende lengte en aansluiting om 'n ligte, veerkrachtige tree te kan gee. Die voorbene het 'n goed gespierde voorarm, relatief lank in vergelyking met 'n korter pypbeen. Voorste kote het 'n helling van 45 tot 48 grade en vloei egalig sonder enige verandering in die helling van die koot tot die grond. Die agterbeen struktuur moet die korrekte hoeke demonstreer met goeie fleksie van die hakke vir 'n atletiese voorkoms; goed vorentoe geplaasde kniegewigte wat laag geplaas is in die lies area met goed gespierde boud- en skenkel spiere. Die skenkel moet relatief lank wees in vergelyking met die pypbeen. Die agterste pypbene is reghoekig met die grond wanneer hakke en sitbene in dieselfde vertikale lyn is. Agterste pypbene vloei met 40 tot 30 grade en vloei gladweg sonder enige verandering van die hoek van die hoewe na die grond. Die hoewe is 'n gemaklike lengte met genoegsame toonlengte en met 'n korrekte hoek met oop hakke relatief met die grootte en proporsies van die perd. Hoewe moet nooit regop wees nie en die voorste hoewe moet meer gerond wees as die agterste hoewe wat smaller en meer gepunt is.

BALANS; Daar moet balans wees en dit moet proporsioneel wees tussen die agterkwart, liggaam en voorkwart en ook tussen die lengte van die bene en die diepte van die liggaam. Die lengte van die nek en grootte van die kop moet pas by die res van die perd se proporsies en deurgaans 'n algehele indruk van balans, funksionaliteit en bypassende proporsies gee.

BEWEGING; Vry vloeiende ligte en ware (reguit) beweging met goeie ritme en impulsie. Die stap is 'n natuurlike vry vloeiende, vier slag gang met lengte van stap proporsioneel met die hoogte en lengte van been. Die draf is 'n natuurlike vorentoe, vry vloeiende twee slag gang waar die knie en hak gesinkroniseer is in hulle elevasie, buigsaam en strekking van beweging. Wanneer van voor gesien in 'n stap en 'n draf, sal die perd die strukturele korrektheid van sy stans weergee. Kniee en hakke gefleks maar nie alledaags nie. Die Miniatuurperd is rats & aktief, maar mag nie agter nou of wyd beweeg nie. Die perd se konformasie laat hom toe om gewillig en vrylik te draf in 'n vrye beweging of wanneer 'n kar getrek word.

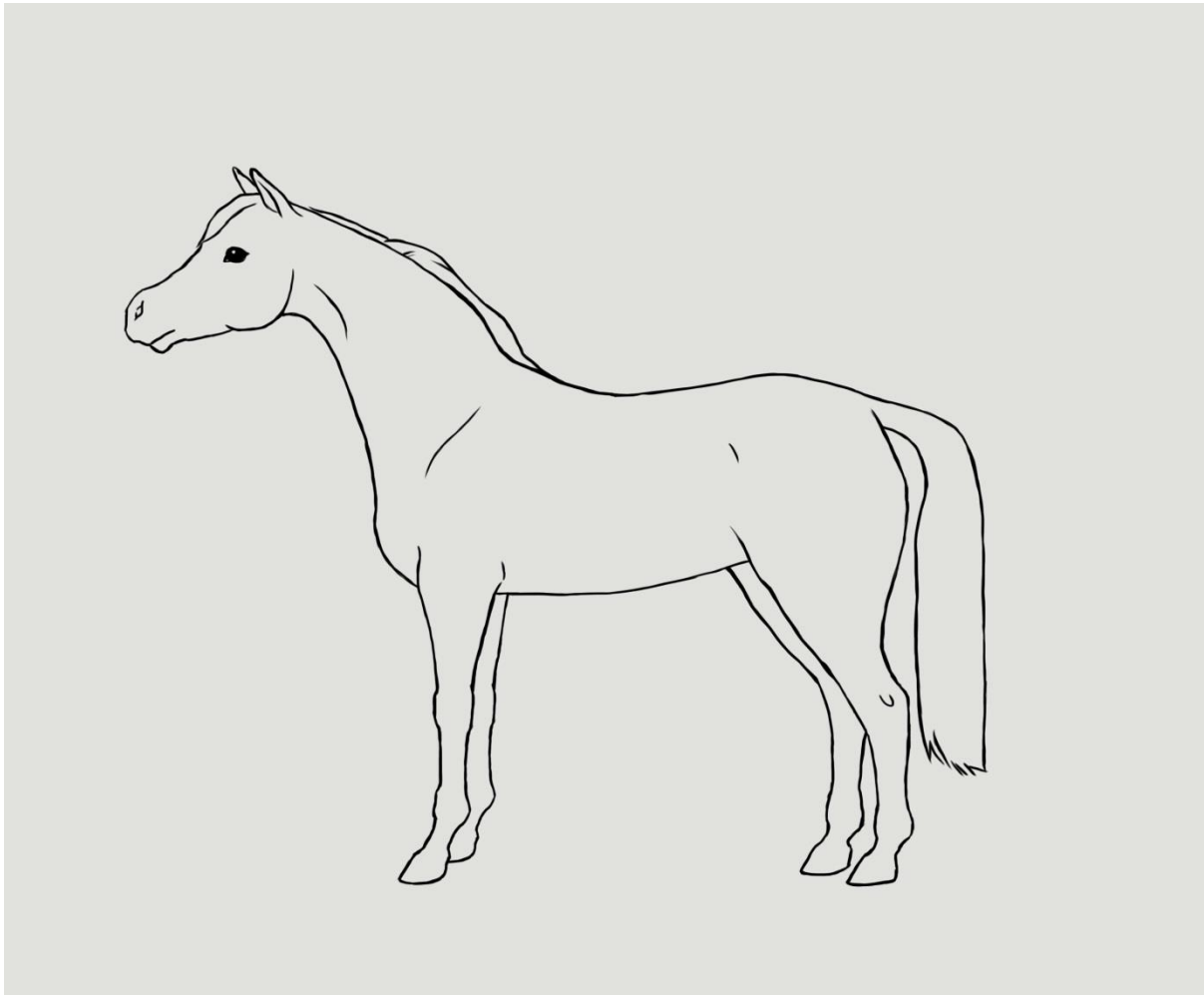
HAAR KWALITEIT; Goed geborsel en vertoon, met genoegsame maanhare en sterthare en met 'n fyn haar kwaliteit. Die skeer van die perd is opsioneel, die konsep van 'n perdeskou is om die perd te vertoon tot sy beste moontlike voorkoms. Daarom is die skeer van die perd aanvaarbaar. Die gebruik van kunsmatige kleursel moet ontmoedig word.

TIBE; Die SA Miniatuurperd word hoofsaaklik in twee tipes aangetref met albei tipes wat meer na ligte perderasse neig. 'n Plesierperd tipe wat meer verfynd is met 'n ligter konformasie en 'n werkende perd tipe wat sterker bespierung en 'n swaarder beenstruktuur het. Skeletale struktuur bepaal grootte, tipe, balans en funksie. Nie een van die tipes neem voorkeur bo die ander nie, mits hulle ewe versoenbaar is met die rasstandaard en solank hulle gesonde konformasie het. Perde met sterk Ponie eienskappe en kenmerke is nie versoenbaar met die modern rasstandaarde nie.

ONVOLWASSE OORWEGING; Die liggaam van 'n junior (onder 4 jarige ouderdom) perd vertoon lengte met 'n raam wat nog spierontwikkeling benodig. 'n Ryp volwasse aansig is nie wenslik nie.

DISKWALIFISERENDE FOUTE; Klopingste (een of geen testikels) op 4 jaar of ouer. Onder- of Oorbyt wat breër is as een wydte van die voortande. Dwerge of dwerg eienskappe en karaktertrekke is 'n diskwalifiserende eienskappe. 'n Perd wat 'n draer is van die dwerggeen, alhoewel ongewens, is nie 'n diskwalifiserende fout nie.

Sien diagram van korrekte verhoudings van miniatuurperd.

NB. Neem asb kennis dat beoordelaars hierdie Rasstandaard moet lees tesame met die Memo aan beoordelaars en die RAS PUNTE.